

תקונא תלתין ושתא

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע שבתות אינון, ולכל חד אית ליה שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריהו הוא הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צד) כי אלה שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

שני אלפים תהו והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה ורוח אלהיים מרחפת על פני המים (בראשית א ב), ולית מים אלא אורייתא, פני המים תרין אנפין דילה, דאינון מצות עשה ומצות לא תעשה, חוור וסומק, ימינא ושמאלא, ואלין אינון שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח, ויאמר אלהיים יהי אור ויהי אור (שם ג), עלייהו אתמר (ישעיה כד טו) על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי דאתמר ביה ויהי כ"ן, ואינון שבעין, ועל תרין מאורות אלין אתמר דו פרצופין דכר ונוקבא, יהי אור דא פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור ראש השנה, דאתמר ביה ויהי היום, הכא ויהי והתם ויהי, ובכל אתר ויהי לישנא דצערא.

תקון שרשים וששה

בראשית, שהוא שבת בראשית, שתי שבע שבתות הן, ולכל אחת יש לו ששה ימי המעשה, וכל יום של הקדוש ברוך הוא הוא אלה שנים, זהו שכתוב פי אלה שנים בעיניך וכו'. ושבת בראשית ששת הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. שני אלפים תהו - והארץ היתה תהו, שני אלפים תורה - ורוח אלהיים מרחפת על פני המים, ואין מים אלא תורה, פני המים - שני הפנים שלה, שהן מצוות עשה ומצוות לא תעשה, לבן ואדם, זמין ושמאל, ואלה הם שני אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח. ויאמר אלהיים יהי אור ויהי אור, עליהם נאמר על פן באורים כפדו יהוה, על פן ודאי, שנאמר בו ויהי כ"ן, והם שבעים, ועל שני המאורות הללו נאמר דו פרצופים זכר ונקבה. יהי אור - זה פסח, אור לארבעה עשר, ויהי אור - ראש השנה, שנאמר בו ויהי היום, כאן ויהי ושם ויהי, ובכל מקום ויהי לשון צער.

שבת בראשית נקדה בחלל שלה, (שהיא שבת בריית), י' שבת חלל, חלל את מי? את אותה נקדה, מחללה מות יומת, למי שמכניס נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, זין נסך זונה, ומשום זה כאן צריך יראה, וזהו בראשית יר"א שפ"ת. זהו שכתוב איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו, ומי שמכניס רשות נכריה בחלל שלה, שהיא רשות הרבים, זין נסך זונה, עליו נאמר את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והנקדה הזו היא אות של שבת,

שבת בראשית נקודה בחלל דילה, (דאיהי שבת בריית), י' שבת חלל, חלל למאן, לההיא נקודה, מחללה מות יומת (שמות לא יד), למאן דעאל נוכראה בחלל דילה, דאיהי רשות הרבים זין נסך זונה, ובגין דא הכא צריך דחילו, ודא איהו בראשית יר"א שפ"ת, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג א) איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו, ומאן דעאל רשו נוכראה בחלל (דף עח ע"א) דילה, דאיהי רשות הרבים זין נסך זונה, עליה אתמר (במדבר יט יג) את מקדש יהוה טמא ונכרתה וכו', והאי נקודה